

Vyšetrovací úrad Bieloruska zistil, kto podporuje bieloruský majdan

- CZ24 News | 17. srpna 2020

BIELORUSKO: Už niekoľko dní celý svet sleduje udalosti v povolebnom Bielorusku. Protestné akcie, na jednej strane, takmer kopírujú ukrajinský Majdan z roku 2014, ale na druhej sa, bezpochyby, odlišujú. Predsa len je v Bielorusku oveľa silnejšia podpora súčasného prezidenta, ktorý vyhral aj tieto voľby, a vplyv zo zahraničia je minimálne efektívny.

Všetci Lukašenkovi nepriatelia kričia o falšovaní výsledkov a nezákonnosti jeho zvolenia, ale ani jeden z nich neuzná, že sfalšovať výsledky volieb by nebol veľký problém o niekoľko percent, trebárs aj o 10-20, ale nie o 80 percent a preto je víťazstvo Lukašenka, či to niekto chce alebo nechce, realitou. A samozrejme, ani domáci oponenti a nepriatelia v zahraničí ani slovom nespomenú a ani neuznajú, že sa bieloruský majdan pripravoval podľa rovnakého scenára, ako aj ukrajinský, gruzínsky, arménsky atď., a že sa ho snažili vyprovokovať, financovali a dirigovali tí istí „dobroprajníci“, čo aj na Ukrajine a v ostatných krajinách, kde sa im to podarilo.

Predsa len Bielorusko je iné, tam sa zahraničným „patrónom a sponzorom“ darí oveľa menej. Prirodzene, ani Lukašenko nechce vzburu, ani problémy, pretože by to mohlo rozkolísať jeho „trón“ a preto sa snaží zjemniť konfrontáciu s protestujúcimi. Ako mávnutím čarovného prútiku sa zmenilo konanie bieloruskej polície a špeciálnych jednotiek, ktoré sa od predvčerajšieho dňa voči demonštrantom správajú „v rukavičkách“, takmer priateľsky.

Hlava administrácie prezidenta Natália Kočanovová vyhlásila, že „prezident si vypočul názor pracovných kolektívov, protestujúcich proti tvrdému zásahu polície proti demonštrantom, a nariadil, aby sa prešetrili všetky prípady zadržania ľudí, ku ktorým došlo v ostatných dňoch, a aby tých, ktorí nespáchali trestné činy, pustili na slobodu.“ Minister vnútra Jurij Karajev sa ospravedlnil pred tými, proti ktorým polícia tvrdšie zakročila a boli zranení a tiež ubezpečil, že nevinných čoskoro prepustia.

Na druhej strane, domáci odborníci nemienia zatvárať oči pred mnohými prípadmi, keď dochádzalo k nezákonnému konaniu jednotlivých demonštrantov, rozbíjaniu výkladov, podpaľovaniu áut, ničeniu majetku, útokom na policajtov, keď dané činy nemali nič spoločné s mierovými protestmi, ale bolo to konanie vandalov, radikálov a chuligánov – väčšinou to boli mladí ľudia do 20 rokov. Takisto sa prevalilo veľa prípadov, keď demonštranti za účasť na provokáciách a rabovaní dostávali peniaze od „neznámych sponzorov“ – presne, ako na Ukrajine pred 6 rokmi.

Bieloruskí politológovia poukazujú na to, že treba si lepšie posvietiť, odkiaľ „pramení“ organizácia protestov. Napríklad Alexej Dzermant podotýka, že zvláštnym javom je, že masové protestné akcie prebiehajú s pozoruhodnou pravidelnosťou a organizovanosťou, ale napriek tomu nie je žiaden štáb, organizátor, ba ani líder, ktorý to všetko zastrešuje. Veď sa ani jeden z neúspešných prezidentských kandidátov nezapojil do protestných akcií a ich ani neorganizuje. Ak to nemá v rukách žiaden bieloruský politik alebo aktivista – kto potom organizuje a diriguje všetky protestné akcie? Či už niekto chce alebo nechce, ale je tu viditeľná zreteľná stopa, ktorá vedie za hranice Bieloruska.

Alexej Dzermant poukázal na „domácu špecifiku“: protesty sa organizujú niekoľkými internetovými kanálmi, ktoré sú tak alebo inak spojené s určitými médiami, „hmlistými“ štruktúrami a mimovládami. Denno-denne vyzývajú ľudí, aby sa zúčastnili na protestných akciách, zverejňujú fotografie, videá, „svedectva brutálneho konania polície proti mierumilovným demonštrantom,“ ale nezverejnili ani jeden prípad rabovania, podpaľačstva, rozbíjania výkladov obchodov, útokov s

„molotovými koktailmi“, atď.

„Je tu, napríklad, kanál NEXTA, ktorý je v spojení s poľsko-britským kanálom „Belsat.“ Práve tam znejú najradikálnejšie výzvy a prezentujú sa inštrukcie, ako organizovať protesty. Vieme, že sa do tohto kanálu v priebehu niekoľkých rokov investovali značné finančné prostriedky. Bol vytvorený v roku 2017 a v súčasnosti sa využíva, ako nástroj, ktorý riadia štruktúry, čo ho vytvorili. V podstate všetko, čo sa v súčasnosti odohráva v Bielorusku, je iba „generálna skúška“ protestov, ktoré sa majú konať v celej Eurázii,“ domnieva sa bieloruský politológ.

„Som presvedčený, že sa podobnú „technológiu“ budú snažiť použiť v Rusku, Kazachstane a iných krajinách. Číže v súčasnosti sa v Bielorusku skúša nová technológia a „šéfovia“ sa pozerajú, či viac alebo menej úspešne funguje. Sú viditeľné stopy, ktoré vedú do Poľska a Varšava vystupuje v úlohe „regionálneho operátora“, „zodpovedného“ za Bielorusko, Ukrajinu a čiastočne aj za Rusko. A „sponzorské“, myslím si, plynie prevažne z USA a Veľkej Británie a čiastočne aj z Európskej únie,“ uviedol Alexej Dzermant.

V Bielorusku začínajú reagovať na extrémistické výzvy „nezávislých“ médií a vyšetrovať ich činnosť. Voči zakladateľovi propagandisticko-extrémistického kanálu NEXTA začali trestné stíhanie. Podľa bieloruských zákonov, majiteľovi tohto portálu, iba 22-ročnému Stepanovi Putilovi, hrozí dlhoročné väzenie – až do 15 rokov. Po majiteľovi portálu vyhlásili pátranie, aj keď je známe, že v súčasnosti Stepan Putilo žije v Poľsku.

Vyšetrovací úrad Bieloruska uviedol, že sa masové akcie protestu nekonajú spontánne, ale sú riadené a koordinované „špeciálne vyškolenými ľuďmi.“ Prezentoval aj fakty: napríklad, počas skúmania záznamov z bezpečnostných kamier vyšetrovatelia dospeli k názoru, že „koordinátori“ profesionálne organizovali dav a vyzývali občanov na aktívne konanie. „Okrem toho, v dave bolo veľa provokátorov, ktorí podnecovali účastníkov na násilie voči príslušníkom ministerstva vnútra, provokovali podniknutie násilných činov, ale sami sa v priebehu podobného konania vzdávali od miest, kde dochádzalo ku stretom demonštrantov s políciou,“ podčiarkli na Vyšetrovacom úrade Bieloruska.

Najbúrlivejšiu reakciu na výsledky bieloruských volieb zaregistrovali v Poľsku a troch pobaltských štátoch, kde žiadajú uvaliť najprísnejšie sankcie voči Minsku a maximálne skomplikovať život Lukašenkovi. Poslanci dolnej komory poľského parlamentu sa v piatok obrátili na európske politické štruktúry s výzvou podporiť protestujúcich v Bielorusku. „Rozhodne odsudzujeme zbavenie občanov Bieloruska možnosti sa zúčastniť na slobodných a demokratických voľbách,“ uvádza sa vo vyhlásení poľských poslancov. Dolná komora poľského parlamentu tiež požiadala poľskú vládu, aby prerokovala otázku o organizácii humanitarnej pomoci „obetiam prenasledovania v Bielorusku“ a zvážiť možnosť „rýchleho prijatia politických utečencov z Bieloruska.“ Podľa poľských poslancov, húfy Bielorusov začnú utekať do zahraničia...

Varšava tiež mieni pravidelne financovať „nezávislé“ bieloruské médiá (vďaka tomu sa stanú ešte „nezávislejšie“ – pozn. aut.). Vyhlásil to samotný poľsky premiér Mateusz Morawiecki vo svojom vystúpení v dolnej komore poľského parlamentu a prezentoval poslancom vládny program „podpory občianskej spoločnosti v Bielorusku.“ Poľský premiér tiež vyzval bieloruské úrady, aby zorganizovali nové prezidentské voľby za účasti medzinárodných pozorovateľov. Všetky tieto aktivity, podľa poľských politikov, sa nemajú považovať za miešanie sa do vnútorných záležitostí cudzieho štátu...

Svetlana Tichanovskaja, ktorá skončila na druhom mieste v prezidentských voľbách, oznámila zber podpisov ľudí, ktorí jej dali svoje hlasy počas volieb. „Skúsme spolu obhájiť našu voľbu. Podpíšte sa a tým potvrdíte, že ste hlasovali za mňa, Svetlanu Tichanovskujú,“ zdôraznila vo svojej výzve. Obrátila sa na primátorov bieloruských miest a vyzvala ich, aby cez víkend zorganizovali vo svojich mestách masové mierové zhromaždenia na jej podporu.

V piatok „divadelný demarš“ uskutočnilo 20 európskych diplomatov, zamestnancov veľvyslanectiev v Minsku, ktorí demonštratívne položili kvety pri vchode do metra „Puškinskaja,“ na mieste, kde zahynul jeden z protestujúcich, ktorého označili za obeť policajného násilia. Opozícia vyhlásila, že zahynul po tom, ako ho zachytilo policajné vozidlo. Niektorí svedkovia a lekári však tvrdia úplný opak.

Svedkovia uvádzajú, že 34-ročný Alexander Tarajkovskij zahynul v momente, keď chcel hodiť neidentifikovaný výbušný systém do policajtov a nálož mu vybuchla priamo v rukách. Túto verziu potvrdzujú aj lekári, ktorí vykonali pitvu. Prízvukovali, že zranenia absolútne nenasvedčujú tomu, že by došlo k tragickej zrážke s vozidlom, ale všetky boli zapríčinené výbuchom neznámej nálož. Nebohy mal úplne roztrhnutý hrudný kôš, k čomu došlo v následku silného výbuchu.

Číže opozícia a európski politici chcú vytvoriť tradičný obraz klasickej „sakrálnej obeť politického teroru,“ ale svedkovia a lekári hovoria o tom, že nezahynul mierumilovný demonstrant, ale radikál, ktorý mienil hodiť výbušný systém do policajtov – a tento fakt akosi protirečí mýtu o „sakrálnej obeť,“ ktorá zahynula v následku násilia polície, organizovaného úradmi a osobne prezidentom Lukašenkom...

Viacerí analytici sa domnievajú, že Lukašenko môže zopakovať osud venezuelského prezidenta Madura a že „zainteresovaní“, hlavne v EÚ, plánujú odstrániť súčasné vedenie Bieloruska na čele s Lukašenkom. Hlavný záujem o odstránenie Lukašenka majú v Poľsku, pobaltských štátoch a niektorých ďalších krajinách. Túžia zlikvidovať „posledného spojenca Ruska v Európe.“

Väčšina európskych vlád neuznala výsledky volieb v Bielorusku a opakuje sa venezuelský scenár, keď v USA a EÚ za víťaza volieb vyhlásili oponenta prezidenta Madura a bolo vymalované. Rovnako mienia postupovať aj teraz. Vôbec sa nehrajú s percentami: kto a koľko percent získal alebo by mohol získať, ak by voľby, podľa USA a EÚ, boli slobodné a demokratické. Vyhlásili, že Lukašenko prehral voľby a basta. Lukašenko a Maduro si teraz môžu podať ruky...

Riaditeľ Ukrajinského inštitútu analýzy a politického manažmentu Ruslan Bortnik našiel ďalšiu zaujímavú súvislosť. Pripomenul, že sa koncom roku 2013 Varšava a Berlín vyhlásili za sprostredkovateľov rokovaní medzi Janukovičom a organizátormi Majdanu, ktorí najprv prisľúbili, že mierovou cestou ukončia protestné akcie, ale potom Poľsko „stiahlo“ svoju požiadavku, že protesty musia byť mierové a protestujúci sa nepokúsia zorganizovať štátny prevrat a násilne si uchýtiť moc v krajine.

Keď vypukol krvavý Majdan, Varšava hneď zabudla na svoje „mierumilovné plány“ krajiny-sprostredkovateľa. Janukovič uveril sľubom „európskych partnerov,“ bol elementárne podrazený a oklamaný a utiekol z krajiny. Ukrajinský politológ Ruslan Bortnik prízvukuje, že sa v súčasnosti v Bielorusku realizuje rovnaký scenár. Nie náhodou „dobroprajníci a objektívne médiá“ rozšírili chýry, že Lukašenko, ako aj predtým Janukovič, utiekol z krajiny. Bieloruský prezident sa musel ukázať a potvrdiť, že neutekol, že nie je ako Janukovič...

Ako sa dalo očakávať, Brusel mieni uvaliť sankcie na Bielorusko, hlavne na tých, ktorí zorganizovali potlačenie protestov. Informoval o tom na Twitteri aj náš minister zahraničia Ivan Korčok, ktorý uviedol, že všetci jeho kolegovia dosiahli dohodu v otázke uvalenia sankcií na „bieloruský režim.“ „Európska únia začína pracovať na cielených reštrikciách proti osobám, zodpovedným za násilie voči mierumilovným protestujúcim a za falzifikáciu výsledkov volieb,“ podčiarkol.

A na záver menšia pikantéria. Ako sa aj očakávalo, bublina praskla. Divadelné zadržanie skupiny 33 „hostí z Ruska,“ napínanie svalov a tvrdšie vyhlásenia boli iba propagandistickým šou pred voľbami, keď Lukašenko chcel ukázať svetu, že nie je vazalom Kremľa. Voľby sa skončili a celú skupinu pustili

domov. Bieloruská generálna prokuratúra uviedla, že 32 občanov Ruska sa vrátilo do vlasti. V Minsku zostal iba jeden člen tejto skupiny, je to bieloruský občan a zatiaľ nie je jasné, prečo zostal doma. Ale zasa – čo je na tom zlé?

Tento krok Bieloruska vyvolal obrovskú búrku nevôle na Ukrajine, ale v Minsku jasne dali najavo, že Bielorusko je suverénny štát, ktorý vykonáva vlastnú politiku a nikto v Kyjeve Bielorusom rozkazovať nebude. Medzi riadkami sa zasa dalo prečítať aj to, že Bielorusko sa nemieni hádať s Ruskom. A to aj napriek zbožným prániam viacerých vlád v Európe a za oceánom. Mimochodom, útoky zo strany EÚ nezapríčinia nič iné, ako ďalšie zblíženie Ruska a Bieloruska. Je to nad slnko jasnejšie.

Eugen Rusnák

.